

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

IV. De merce Simoniaca sive Re Spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

ARTICULUS IV.

De Merce Simoniaca,
sive re Spiritualī.

SUMMARIUM.

32. Spirituale est, quod aliquo modo
supernaturale,
33. Aut cum isto conjunctum est.
34. Nec refert, an spirituale ex sua ef-
fectia,
35. Vel ejus causa:
36. Ut Novae Legis Sacramenta, Sa-
cramentalia,
37. Et Officia Ecclesiastica:
38. Vel effectus tantum sit:
39. Ut sunt I. donum Prophetia, gra-
tia Miraculorum.
40. II. Actus cujuscunque Ordinis:
41. Quorum tamen occasione sustentationis
stipendium accipi,
42. Et vi consuetudinis moderatè exigi
potest:
43. Imò aliquando, Sacramentum ali-
ter neganti, praestari.
44. III. Predicatio verbi Divini.
45. IV. Absolutio Sacramentalis & Di-
spensatio:
46. Pro qua pecuniam non accipit ec-
clesia Romana.
47. V. Admissio ad Novitium & Pro-
fessionem,
48. Modernâ consuetudine non obstante.
49. VI. Provisiones beneficiales.
50. VII. Alii actus jurisdictionis Eccle-
siasticae,
51. Eorumque, non etiam aliorum ac-
tionum, negationes.

32. **S**pirituale hic non dicitur, quod in-
corporeum, ut Deus, Angeli, a-
nima rationalis: sed, quod aliquo

modo supernaturale, & ad spirituales
animæ salutem, vel ex institutione Divina,
vel ex destinatione Ecclesiæ, est ordina-
tum, ut optimè Navarrus *Manual. cap. 23. n. 99.* Suarez *de Simonia cap. 8. n. 6.*
& Lessius *Lib. 2. de I. & I. cap. 35. n. 5.*
Quod priusquam plenius declaretur, ex-
pediendum est

Dubium, an merx sive materia Si-
moniacæ esse nequeat res merè temporalis.
Ratio dubitandi oritur ex *can. Si quis Episcopus, 1. q. 1. can. Salvator, 1. q. 3. & c. Consuere 38. hâc Rubr.* quibus locis
pro Simoniaciis habentur, qui vendunt
emuntque officia Oeconomi, Vicedomi-
ni, Advocati, Sacristæ, Syndici & Ju-
dices: quæ Ecclesiæ quidem, sed mune-
ra merè temporalia sunt, & spectant Ec-
clesiastici Thesauri, sive rerum ad Eccle-
siam & Episcopum, ad canonicos aliisque
clericos pertinentium custodiam, admi-
nistrationem, defensionemque: quæ ac-
tiones merè temporales sunt, ut cum
Glossa & Interpp. ac DD. aliis eruditè
ostendit *cit. Suarez cap. 29. n. 1. & 8.*

At, esto, dicta officia in se spiritualia
non sint & actiones spirituales non re-
spiciant, eorum tamen venditio prohi-
bita & Simoniaca est ex dispositione Ju-
ris Ecclesiastici, ea Simoniæ materiam
constituentis *can. & c. cit.* propter con-
junctionem, quam cum Ecclesiis & per-
sonis Ecclesiasticis, sive ad Divinum cul-
tum per consecrationem deputatis ha-
bent, ut supra dictum n. 5. & cum TT. &
Canonistarum Principibus D. Thoma 2. 2.
q. 100. art. 3. & Panormit. in *c. Consu-
lere cit. n. 2.* communis tenus est DD.

Porro Spiritualium quedam talia
Imprimis sunt in se & per essentiam, ut
gratia Sanctificans, virtutes Theologicæ
& Morales divinitus infusæ, dona Spi-
ritus sancti & gratiæ gratis datæ quali in
habitu consideratæ, character Sacramen-
talis &c

talīs & similia: quā mercem sive materiam esse Simoniam, & eorum, tanquam rerum nullō pretiō aestimabilium, venditionem Simoniacam esse; D. Thomas 2. 2. q. 100. art. 1. aliiq. TT. & Canonistae desumunt ex illo, *Pecunia tua secum sit in perditionem; quoniam existimasti, donum Dei pecuniā possideri*, Actor. cap. 8. v. 20. Unde Simoniam committeret, qui servum Christianum vel sacerdotem, præcisē quia tales sunt, pluris venderet quā paganum vel laicum; quia sic gratiam sanctificantem, fidem aut charactērem Sacramentalem vendere censeretur, ut rectē observant Ugolinus de *Simonia* Tab. 1. cap. 36. n. 3. & cit. Suarez cap. 5. n. 9.

35. Dein alia Spiritualia sunt causaliter; quōd gratiæ sanctificantis aliorūque prioris generis spiritualium sint causæ: cuiusmodi imprimis sunt septem novæ legis Sacramenta: dein Sacramentalia omnia, tam transeuntia, sive ea, quæ in actione transeunte consistunt: ut nuptiales & similes aliæ benedictiones, Ecclesiæ exorcismi &c. quā permanentia, quæ habent effectum permanentem: ut sunt consecratio Ecclesiæ, altaris, calicis, benedictio aquæ, olei, cerei &c. & demum officia Ecclesiastica, ad spirituales sive supernaturalem finem ordinata: ut sunt prædicatio verbi Divini, Orationes, quæ ex Ecclesiæ institutione in choro, processionibus &c. publicè ac privatim fiunt &c. Sylvester V. *Simonia*, q. 1. d. 3. & Suarez cit. cap. 9. n. 1. Ex quibus spiritualibus

36. Primò Sacramenta, cū gratiæ sanctificantis causæ sint, mercem sive materiam Simoniam esse, generaliter colligitur ex *can. fin. 1. q. 3. &c. Cū in Ecclesia 9. hāc Rubr.* ubi; ne pro Sacramentis conferendis seu collatis aliquid exigatur, generali prohibitionē cavetur.

Idem in specie habetur de Baptismo *can. Baptizandis 100. can. Quidquid 102. Sc. 1. q. 1. de Confirmatione & extrema Unctione, can. Quidquid cit. can. Placuit 103. Sc. q. 1. cit. & can. fin. cit. de Eucharistia, can. Nullus 101. can. Dilectum 106. q. 1. cit. de Pœnitentia, c. Nemo 14. hāc Rubr. de Ordine can. 1. can. Quicumque 2. Sc. q. 1. cit. c. 1. Rubric. cit. & Trident. Sess. 21. cap. 1. de Reformat. de Matrimonio, quatenus est Sacramentum; quia, sicut reliqua novæ legis Sacramenta, sic etiam ipsum causæ est gratiæ sanctificantis, secundū definitionem ejusdem S. Synodi Sess. 7. can. 6. & Sess. 24. can. 1. Cui*

Non adversatur; quōd in matrimonio intervenire passim soleant pecuniæ, dotis augmenta &c. quia non interveniunt, neque exiguntur pro eo, quatenus Sacramentum; sed solummodo, quatenus est contractus humanus; ut ad æqualitatem reducatur; ut assignatā ab uxore dote ampliori in marito excellens nobilitas, doctrina &c. compenſentur; ut alatur uxor, & alia matrimonii onera supportentur, ut in *c. Cū in Ecclesia cit.* notant Panormit. n. 3. & Barbosa n. 4. & ipse Doctor Angelicus observat q. cit. art. 2.

Secundò Sacramentalia, non solum transeuntia, sed permanentia quoque, materiam eorūque venditionem Simoniacam esse, communis DD. sensus & ratio perspicua est, quia sunt ministeria sive ritus sacri & actus Ordinis clericalis; quos materiam Simoniam esse, infra statuetur.

37. Tertiò, etiam Officia Ecclesiastica mercem sive materiam Simoniam esse, cum S. Thoma q. cit. art. 3. passim tradunt TT. & Canonistæ, id desumentes ex Matth. cap. 10. cujus v. 8. Apostolis ad Evangelii prædicationem missis Christus Dominus, *Gratis, inquit, accepistis, gratis date*:

eis date: & ex. *Ad nostram* 21, ubi, pro ministerio sive officio Ecclesiastico pecunie exigi, generaliter prohibentur. Ratio est; quia prædicatio Evangelii seu Verbi divini, divinaque officia & orationes publicæ ac privatæ principaliter ad cultum Dei, ad gratiam aliâque bona spiritualia & supernaturalem animæ salutem consequendam sunt instituta.

38. Demum alia Spiritualia dicuntur; quod sint effectus sive actus, à gratia dono & officio ac potestate spirituali, tanquam à causa, proximè procedentes; cujusmodi sunt

39. Primò, Prophetia, patratió miraculi & similes actus: quos materiam simoniæ esse, extra omne dubium est; cum sint gratiæ gratis datæ, de quibus Servator noster *Gratis*, inquit, *accepistis, gratis date, cit. V. 8.*

40. Secundò, actus Ordinum, vg. collatio Baptismi vel Confirmationis, consecratio, ordinatio, actus sepeliendi &c. quos mercedem sive materiam eorumque venditionem simoniacam esse, Regulæ generalis instar cum S. Thoma *cit. art. 3. tradunt cit. Sylvester cit. q. 9. & Suarez cap. 13. n. 1.* patetque ex *c. Cum in Ecclesia* 9. *c. Ad nostram* 21. *c. Suam* 29. &c. Ratio clara est; quia, licet physicè actus materiales, spirituales tamen sunt, tam ex parte principii, scilicet potestatis Ordinis & characteris spiritualis, quàm ex parte finis; quod ad sanctissimum Missæ sacrificium, ad gratiam & salutem animæ supernaturalem proximè ordinentur, & conferant spirituales aliquam sanctificationem.

Pugnare cum his videri potest praxis Fidelium offerentium: imò etiam Parochorum, pecuniam exigentium pro Baptismi, Pœnitentiæ & extremæ Unctionis administratione, pro assistentia Matrimoniali, pro Missis, sepulturis &c. At re-

vera non pugnat; quia imprimis olim, licet fidelium eam piè offerentium devotio laudata, exactiones tamen prohibitæ fuerunt, *c. Ad Apostolicam* 42. Dein, licet huic VV. Canonum rigori contraria consuetudo passim invaluerit, nunquam tamen, ut pretium ejusmodi administrationis & actus spiritualis: sed in vim eleemosynæ aut tanquam stipendium necessarium pro sustentatione ministrorum, & post spirituale ministerium jam præstitum exigebantur, ut post D. Thomam *art. 3. cit.* notant Vivianus in *c. cit. & ibi Barbosa à n. 3.* Sed hinc

Dubium oritur, quomodo dicta consuetudo valeat tolerari. Ratio dubitandi est; quod *c. Non satis* 8. in fine & *c. Cum in Ecclesia* 9. *cit.* pro Sacramentis conferendis, pro sepultura &c. aliquid accipi prohibeatur: & contraria consuetudo non obscurè reprobetur. Neque id immeritò; quod parochis aliisque curatis congruam sustentationem præbeant, redditus beneficiales.

Nihilominus consuetudo, vi cuius non solum per modum eleemosynæ oblationes spontaneæ: sed etiam pro congrua sustentatione exactiones, juxta taxam ab Episcopis approbatam moderatæ, sine violentia & post spiritualium administrationem sunt, tolerari potest, præsertim, si sit immemorialis. Ratio est; quia imprimis praxis illa originem duxisse videtur ex eo; quod parochi sæpe non haberent congruam sustentationem, ob eorum redditus sæpe multum diminutos, & decimas personales & minutas, etiam ex caseo, ovis, pomis, lana &c. Jure debitas, *c. Ex multiplici* 3. *c. Pervenit* 5. *c. Non est* 22. de Decimis & contrariâ consuetudine passim sublatis: quibus non vana suspicio est, redditus, qui *Scola* dicuntur, successisse, Engel ad hanc Rubric. n. 6. in fine. Deinde; quia, si consuetudo im-

F 3 memo-

memorialis sit, obtinet vim legis & privilegii, fundatque praesumptionem, ejusmodi exactiones legitime, vg. pro stipendio & congrua sustentatione, aut in vicem dictarum decimarum, & modò ab Ordinariis approbatò continuatas, *arg. l. Hoc Jure 3. §. 4. ff. de aqua quotid. & c. Super 26. junctâ Glossâ V. Non extat, de V. S. Barbosa in c. Ad Apostolicam cit. n. 19. & Engel cit. n. 6.*

Quare textibus in contrarium adductis reprobari solum videtur consuetudo non legitime praescripta, vel sine rationabili causa & per actus, quibus pecunia in compensationem administrationis, vel ante istam, aut immoderatè extorquebatur, vel eam non solventibus Sacramenta negabantur &c. introducta: cujusmodi consuetudo, quia scandalosa & avaritiæ simoniæque labem, aut saltem speciem refert, *c. Non satis & c. Cum in Ecclesia cit.* meritò reprobatum secundum Gonzalez in *c. cit. n. 8. & Vivianum in c. cit. §. Nec valet.*

Neque verum est, quòd parochi hodie ubique aliunde habeant congruam sustentationem: & si istam hodie haberent, nihilominus consuetudo, ejus vel alio simili intuitu legitime praescripta, observanda foret, per tradita à Panormit. in *c. Suam cit. n. 12. Felino in c. Ad Apostolicam cit. n. 12. & Barbosa in c. cit. n. 7.*

43. Dubium etiam est de numeratione pecuniæ factâ Sacerdoti, aliàs nolenti administrare Sacramentum. Quam ex parte Sacerdotis, eam exigentis: imò etiam numerantis, extra calum extremæ necessitatis, simoniacam esse aut praesumi, nemo facile inficiatur: nisi numerans, pecuniam à se non pro ipsa administratione Sacramenti, sed ad redimendam tantum injustam vexationem vel ob aliam similem causam dari, palam protestaretur, aut aliunde constaret: quò casu eum à simonia

praeter alios absolvit Palao *Tract. 17. diff. 13. p. 7. n. 4.*

Extremæ quoque necessitatis casu, vg. cum periculum est, ne infans sine baptismo, aut peccati mortalis conscius sine Sacramentali absolutione decedat, Sacerdoti, aliter baptismum aut absolutionem conferre rennenti, factam pecuniæ numerationem pro simoniaca cum Glossâ in *can. Baptizandis cit.* habet Paludanus in *4. dist. 25. q. 8.*

Sed, esto, pro ipso Sacramento ejusque administratione pretium offerri nullo valeat, extremæ tamen necessitatis urgentis casu ejusmodi Sacerdoti pecunia offerri potest, quin donum Dei pecuniâ possideatur: si nimirum non pro ipsa Sacramenti administratione, sed ad istius sustentationem, vel ad captandam ejus benevolentiam aut avaritiam satandam offeratur fere, sicut pagano captivam detinenti sacram Hostiam offerri potest, non quidem pro ipsa sacra Hostia, sive Christo sub panis specie latente: sed; ut ab injuria desistat; si enim hoc casu minis & terroribus, cur non etiam blanditiis ac muneribus flectere liceat sacrilegam & injustam ejus voluntatem, Suarez *cap. 12. n. 17. & 18. & Lessius Lib. 2. de J. & J. cap. 35. n. 39.*

Tertiò, prædicatio Verbi Divini: 44. quam mercem live materiam simoniæ atque invendibilem esse, patet ex verbis Servatoris, Apostolos ad novæ & Evangelicæ Legis prædicationem in omnem terram dimissos hortantis, *Gratù accepistis, gratis date*, Matth. *cap. 10. V. 8.* Ratio est; quia est ministerium, ad cognitionem, amorem & cultum Dei in hominibus excitandum promovendumque, & ad spiritualem animarum salutem procurandam divinitus institutum, juxta illud, *Euntes in mundum predicate Evangelium omni creatura: qui credideris & baptizatus fuerit*

fuert, saluus erit, Marci cap. 16. v. 16. S. Thomas cit. art. 3. Sylvester V. cit. q. 9. & Suarez cap. 18. n. 22. Eadem fere ratio est doctrinæ Christianæ: pro cuius traditione, si modo exhortatorio, ut à parochis aliisque clericis in Ecclesiis & alibi in publicis plateis (non, ut à pædagogis & ludimagistris eam, perinde ut à aliarum artium præcepta ad exercendam puerorum memoriam tradentibus) fieri solet, pretium exigi & accipi sine simonia nequit, Suarez cap. cit. n. 24. qui tamen, n. 23. sicut aliis, qui spiritualia ministrant, sic etiam ejusmodi Prædicatoribus & Catechistis necessariæ sustentationis stipendia permittit, monet c. Cum voluntate § 4. §. Prædicatoribus, de Sent. excommunicat. ubi Barbosa n. 3.

45. Quartò, actus jurisdictionis spiritualis fori interni & externi: ut sunt absolutio à peccatis & censuris, dispensationes in votis, juramentis & canonicis impedimentis Ordinum & Matrimoniorum, in legibus Ecclesiasticis &c. quos mercedem sive materiem simoniæ & invendibiles esse, expressum est can. Nullus Episcopus 124. q. 1. cit. c. Nemo 14. c. Ad aures 24. hanc Rubr. & Trident. Sess. 24. cap. 5. de Ref. Matrim. ubi in conjugiorum impedimentis, & Sess. 25. cap. 18. de Ref. quò loco in sacris Canonibus & legibus Ecclesiasticis dispensationes gratis concedi jubentur. Ratio est, quia actus illi spirituales sunt, tam ratione principii sive potestatis spiritualis, quàm ratione finis, scilicet salutis animarum supernaturalis, quam conscientiarum vincula relaxandò intendunt, S. Thomas art. 2. & 3. cit. Sylvester q. 8. & 9. & Suarez cap. 19. n. 1. & cap. 20. n. 8.

46. Neque obstat praxis curiæ Romanæ & sedis Apostolicæ legatorum, pro dispensationibus pecunias, & quò illæ difficiliores sunt, istarum quantitatem majore

rem, exigentium. Non, inquam, hæc obstant; quia Imprimis plurimæ dispensationes etiam Romæ expediuntur omnino gratis. Deinde; quia in iis, quæ gratis non expediuntur, nunquam pecunia exigitur pro ipsa dispensatione: sed in Papæ ejusque Officialium sustentationem, & pro aliis piis usibus ac necessitatibus Ecclesiæ sublevandis, Garcias de Benef. p. 8. cap. 1. n. 101. & aliquando in poenam delicti præcedentis, v.g. in dispensatione irregularitatis, ex homicidio, vel affinitatis ex copula fornicaria orta, Suarez cit. cap. 20. n. 12. & 13. Deum; quia, quod hac in re propter supremam suam potestatem facit Papa, diocesani Ordinarii non possunt, propter cit. decreta Concilii Tridentini, in dispensationum concessione nihil quòcunque titulo, præsertim in suam utilitatem exigi & accipi permittentia: quibus decretis, tanquam legibus Ecclesiæ universalibus, etiam Episcopi adstringuntur, cit. Garcias n. 111. Ugolinus Tab. 1. cap. 52. n. 5. & Suarez cit. cap. 20. n. 14.

Quintò, admissio ad Novitium & 47. Professionem Religionis: pro quibus, tanquam jurisdictionis & potestatis spiritualis perfectionem Charitatis & animarum salutem spectantibus actibus, aliquid exigi & recipi nequit, can. Quam pio, 1. q. 2. c. Veniens 19. de Regular. c. Non satis 8. c. Cum in Ecclesia 9. c. Quoniam 40. c. Audivimus 41. & Extravag. 1. Inter com. hic.

Neque, pretii receptionem pro ejusmodi admissione à simoniæ labe immunem esse, persuadet moderna Monasteriorum, ab admittendis præsertim Monialibus recipientium, imò exigentium pecunias, deque his paciscentium, praxis; quia in multis præsertim virorum monasteriis nihil, nisi in vim piæ ac liberalis oblationis, admittitur: & nunquam, etiam in Monia-

in Monialium monasteriis, aliquid exigitur pro ipsa admissione ad Novitiatum vel Professionem; hoc enim utique simoniacum foret, per *cc. cit.* sed tanquam congrua dos pro onere alendi personam: quod Monasterio inopi iure permissum, docent Navarrus *Manual. cap. 23. n. 106.* Suarez *cap. 17. n. 18.* & Barbosa *in c. Quoniam cit. n. 4.* Si vero redditibus abundet, aliquid exigere quidem sacri Canones *l. cit.* vetuerunt, passim tamen invaluit & toleratur illis contraria consuetudo: quam, si diuturna, & ob Monasteriorum, ad suorum congruam sustentationem sufficientes proventus ex fundatione non habentium, necessitatem introducta sit, non damnandam, cum Lessio *cit. cap. 34. n. 70.* Suarez de *Censur. disp. 22. s. 5. n. 17.* & aliis tradit Laiman *Lib. 4. tract. 10. cap. 8. n. 39.*

49. Sexto, electio, confirmatio, nominatio, presentatio, institutio, collatio, investitura & similes actus, quibus beneficia, dignitates & Prælaturæ Ecclesiasticæ obtinentur: quos etiam materiam esse simoniæ; & propterea venditioni non obnoxios, proditum est *c. Cum in Ecclesia 9. c. De hoc 11. c. Matthæus 22. c. In tantum 36. in fine. c. Audivimus 41. c. Ne Dei 43. c. c.* Idem de concessione Pallii habetur *can. Sicut Episcopum, 1. q. 2.* & inde translato *c. 1. hanc Rubr.* Ratio est; quia hi omnes sunt actus jurisdictionis aut officii sive muneris & potestatis spiritualis, electoribus, patronis, collatoribus ab Ecclesia ad finem spiritualem specialiter concessæ, & ad iurium & administrationis spiritualis concessionem ordinatæ.

50. Septimo demum, alii actus jurisdictionis Ecclesiasticæ; quos, sive voluntariæ sive etiam contentiosæ jurisdictionis sint, materiam simoniæ esse, aliis DD. relictis tradit *cit. Suarez cap. 20. n. 16.* & desumit ex *can. Vendentes 10. junctâ Glossâ* *Justitiam. 1. q. 3. c. Cum ab omni 10. de Vita & honest.*

Ratio est; quia sunt ministerium Ecclesiasticum, pro quo aliquid exigi prohibetur, *c. Ad nostram 21.* & à spirituali atque à Deo ad gubernandam Ecclesiam gratis data; & propterea ex vi suæ institutionis gratis exercenda potestate procedunt.

Dubium hic est de memoratorum actuum spiritualium omissione, quæ an labe infecta, ab eâve immunis sit, pendet ex ipsorum actuum omissionum qualitate; cum, si ii sint jurisdictionis, eorumque omissione homo moraliter ligetur, detineatur, repellatur &c. cuiusmodi actus sunt absolutio à peccatis vel censuris, approbatio pro Ordinibus, cura animarum &c. eorum omissione simoniam committi posse, cum S. Thoma *cit. art. 3. Glossâ in c. Nemo 14. V. Celer.* Panormit. *in c. cit. n. 6.* aliisque tradit Suarez *cap. 12. n. 9.* patetque ex decisione *c. cit.* cuius textu largitio muneris, sicut pro penitentis reconciliatione, sic etiam pro huiusmodi reconciliationis negatione facta, simoniaca declaratur. Ratio clara est; quia, sicut absolvere, approbare &c. sic etiam absolutionem, approbationem &c. negare & omittere, actus & exercitium jurisdictionis ac potestatis spiritualis, & moraliter idem sunt, quod ligare, repellere, indignum declarare.

Si vero actus ab ejusmodi jurisdictionis potestate sint independentes: ut sunt oratio, celebratio Missæ, baptizatio infantis &c. eorum non solum injustè, sacrilegè, sed justè quoque & ex debito exercendorum omissionem materiam simoniæ; ac proinde eam pro re temporalis factam, simoniacam non esse, ex communi DD. sensu docet *cit. Suarez n. 11.* quod, si actus esset injustus, sacrilegus &c. ejus redemptio, nec per se mala, neque prohibita, sed laudabilis sit; cum fiat ad impediens.

pendendum peccatum: si verò actus honestus aut debitus sit, ejus omisio nihil spirituale, sed naturalis tantum libertatis sit usus: qui quâ ratione simoniacus sit, non apparet: nisi fortassis pro ejus omisione oblatum pretium, in alicujus fructus aut boni spiritualis aliâs percipiendi sive ejus jacturâ compensationem datum sit vel acceptum. Quod postremum addit *cir. Laiman n. 43.* & attingit Suarez *cir. n. 11. pr.*

ARTICULUS V. De Re Spirituali annexa.

SUMMARIUM.

92. *Vendi nequeunt Spirituali annexa antecedenter:*
93. *Ut Jus patronatûs.*
94. *Templa, calices, aliæque res consecrata & benedicta,*
95. *Quoad materiam tamen hæc vendi possunt:*
96. *Non tamen integra laicis & ad profanos usus,*
97. *Vel pretiò auctò ratione consecrationis.*
98. *Emi terra potest pro sepultura;*
99. *Et ista vendi juxta æstimationem fundi.*
100. *Communis sepultura venditionem permittens consuetudo Jure reprobata,*
101. *Aliquando tamen tolerabilis est.*
102. *Simoniaca est venditio rei, quæ concomitanter:*
103. *Non tamen merè per accidens,*
104. *Vel consequenter annexa est spirituali.*
105. *Beneficij venditio Simoniaca est, saltem Ecclesiasticò:*
106. *Imò Naturali & Divinò Jure;*

67. *Ut vendi nequeat etiam quoad jus percipiendi redditus temporales.*
68. *Simoniaca etiam est oblatio pecunie pro intercessione apud collatorem:*
69. *Non etiam pro informatione de qualitate persona.*
70. *Pretiò redimi potest injusta vexatio in beneficio plenè obtento,*
71. *Non etiam in obtinendo:*
72. *Nisi ab eo, qui obesse, non prodesse potest, inferatur.*
73. *Pecuniâ impediri aliquando potest electio indigni.*

Spirituali annexæ dicuntur res, quæ, § 2. licet in se Spirituales non sint, cum his tamen connexionem aliquam habent. Sunt eæ triplicis generis.

Quædam enim Spirituali annexæ sunt antecedenter; quod ad spirituale præsupponantur, idque præcedant: ut sunt Tempia, altaria, calices, alia vasa, vestes, resque sacræ aut benedictæ, quæ sacrificium Missæ & quoad materiam, ipsam etiam consecrationem vel benedictionem suam antecedunt, Suarez *de Simonia cap. 23. n. 3.* Ita Spirituali annexum etiam est Jus patronatûs; quia spiritualis officii ministrorum in Ecclesiis vel beneficiis institutionem præcedit, ad eamque ordinatur, ut dictum *Lib. 3. tit. 38. n. 6.* Ex quibus

Posterior hoc sive Jus Patronatûs mercem, ejusque venditionem Simoniacam esse, apertè traditur, *c. De Jure 16. de Jure patronat. c. Præterea 9. de Transact. & Trident. Sess. 25. cap. 9. de Reformat.* Ratio est; quia à Spirituali potestate, sicut beneficia Ecclesiastica, sic etiam ipsum institutum est: & ad clericorum, sive spiritualis officii ministrorum, institutionem ordinatur, Lambertini. *Lib. 1.*

G